

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél elegendő,
 Nyitlér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvmd-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A kvóta.

Zombor, 1897. augusztus 16.

A parlamenti szünet után nem kevésbé fontos ügyeknek elintézése vár az országgyűlésre. A költségvetésen kívül első sorban itt a kvóta, a mely már annyi vitára és eszmecserére adott alkalmat.

Senki sem tagadhatja, milyen fontos ügy a kvóta megállapítása s indokolt tehát, ha pár sorban ismét foglalkozunk vele.

Minden tíz esztendőben, a mikor a közös ügyek ellátásához szükséges összegek viselésének aránya felett tárgyal Magyarország és Ausztria, érezni a hijját annak, hogy az első kiegyezés megalkotása alkalmával nem állapítottak meg kulcsot arra nézve, hogy a közös kiadásokhoz való hozzájárulás aránya időnként mily alapon állapítsák meg.

A legnehezebb kérdések egyike mindenütt ott, a hol egyes államok közös kapcsolatban állnak, a közösség által igényelt terhek megosztása. Még a hol meg is van eleve állapítva a megosztás kulcsa, még ott is rendszerint igazságtalan és aránytalan a teherviselés aránya, de legalább a törvény kényszere köti a közösségben lévő államokat és ha érzik is a nyomasztó igazságtalanságot, a változhatatlan érzetével nyugszanak meg benne.

Nálunk, a hol nincs meg a hozzájárulás kulcsa és a hol az érdekek méltányos összeegyeztetése mellett eddigelé a legelső egyezés alapján állapították meg az arányt, államférfiaink, pénzügyi politikusaink mindenik pénzügyi kiegyezés alkalmával óhajtottak volna méltányosabb és igazságosabb, de főleg állandó alapot találni a kvóta mértékének megállapítására.

Tavaly a nemzeti párt részéről javasoltatt a nemzeti vagyon és jövedelem alapul vétele, míg az imént mult kvóta-tárgyalások alkalmával az osztrák kvóta-bizottság a német matrikuláris hozzájárulás mintájára a fej szerint való hozzájárulást ajánlotta.

A nemzeti párt javaslatának hatása alatt Láng Lajos is készített ép most egy esztendeje javaslatot a kvóta mértékének megállapítására. De nem lépett vele a nyilvánosság elé, mert mint mondja, a magyar kvóta-bizottságnak más volt

az álláspontja és a tárgyalások során nem kívánt javaslatával a nyilvánosság elé lépni.

Most, hogy e kvóta-bizottsági tárgyalások sikerre nem vezettek, a közönség elé Láng Lajos javaslatával. Ugy látszik, még most sem tette volna közzé munkáját, ha a legutóbbi hetekben a képviselőházban oly méltatlanul meg nem támadtatik.

Pedig kár lett volna a munkálatot továbbra is az asztalíróba tartani és mentségül a tartózkodásra alig fogadható el az imént említett ok: mert hiszen Láng Lajos a tudományos téren oly nevet vívott ki magának, hogy ennek a révén a nyilvánosság terén előbb is beleszóllhatott volna a kvóta-vitába azzal a munkával, mely most került a könyves boltba.

A Láng Lajos javaslata ugyanis csak annyiban mondható politikai munkálatnak, a mennyiben a napi politikai életbe játszó közgazdasági és pénzügyi kérdések taglalásánál lehetetlen elkerülni a politikai háttér érintését.

De ettől eltekintve, könyve alapos tanulmányon alapuló, tisztán tudományos munka, mely becses adalékot képezhet a kvóta megállapításánál.

Javaslatá azon az eszmén alapul, hogy a közös kiadások fedezésének természetes alapját a mai e célra fordított vámok mellett, a két államban egyforma elvek szerint kezelt termelési, fogyasztási adók és jövedékek, tehát a szesz, cukor, sör és petroleumadó, továbbá a só- és dohányjövédék képezik.

Ezeket alapul véve, az arány Magyarországra nézve 32.9%, Ausztriára nézve pedig 67.1%.

Nem célunk e helyütt Láng Lajos érveinek helyességét vagy helytelenségét vitatni. A munka közzétételének nem is az a mai viszonyok közt a célja. De egyet mindenestre látunk a munkálatból, hogy alapos tudással, sok gondal készült és hogy fejtegetései éles logikával hatnak az olvasóra. E hatásnak az oka az, hogy Láng Lajos képes volt e munkálat megírásakor felülemelkedni az egyoldalú pártérdeken és tárgyilagosan szólni a kérdéshez, menten minden pártzenvedélytől.

A munkálat mindenestre képes lenne hozzájárulni ahhoz, hogy tisztázza a kvóta kérdését, ha előreláthatólag ellenzékünk, mely mindent

pártérdekből néz, le nem rántaná, tudományos magas polcáról a napi politikai küzdelmek közé.

Bármit tegyen is, Láng Lajos hálára érdemes munkát végzett, midőn javaslatát kidolgozta. Művéből látni az igyekezetet, hogy lelkiismeretesen igyekezett módot találni a kvóta megállapítás nehéz kérdésének megoldására.

Mintagazdaságok. A belterjes és okszerű gazdálkodás előmozdítása érdekében a földművelésügyi miniszter elhatározta, hogy fokozatosan, lehetőleg minden törvényhatóság területén egy, vagy esetleg több olyan kisbirtokost, a kinél a szükséges előfeltételek megvannak, gazdasága célravezető átalakítása körül segíelyzni fogja, hogy ekként minden kisbirtokosnak olyan „mintagazdaság” legyen, a mely a maga helyes kezelésével példát adjon a többi kisbirtokosoknak. Egyelőre husz vármegye területén szándékozik a miniszter ily parasztnintagazdaságot létesíteni és közreműködésre szólítja föl a gazdasági egyesületeket. Részletesen kidolgozott leiratában a miniszter hangsúlyozza az új intézmény berendezésénél a kisbirtokos személyének helyes megválasztását, mert a mintagazdasággá fejlesztendő kisbirtok parasztagazdájának intelligencia és egyéniség tekintetében is a többiek felett kell állania. És minthogy a közép az újítások iránt mindig bizalmatlan, nem kívánatos e célra olyan birtokost kizemelni, a ki nem a paraszti telkesgazda-osztályhoz tartozik. A mintagazdaság területének nagyságát az ottani vidék parasztagazdaságainak átlagos kiterjedése szerint szabják meg és ott csakis olyan általános termelt növényeknek van helyük, a melyek haszonnal értékesíthetők és a melyeknek diszlése az illető vidék éghajlati és talajviszonyai közt kétségtelenné vált. A földművelési miniszterium segíetése arra szolgál, hogy a kisbirtokos talajművelő eszközeit, jó vetőmagot szereztesse be, elméleti ismereteinek gyarapítására népszerű szakmunkákat bocsátanak rendelkezésére. A mintagazdaság jövedelmezőségének számszerű kimutatása céljából s hogy a számadásvezetés szükségének érzete fejlessze és terjesztessék, a mintagazdaság vezetője egyszerűen számadás vezetésére kötelezendő. E számadás vezetés a parasztházban is található naptár rovatai felhasználásával történhetik, esetleg pedig e célra egyszerű és magyaratókkal ellátott számadási mintát bocsátanak rendelkezésére.

A dalárda jubileuma.

Pénteken van az első napja a dalárda jubileumi ünnepeinek.

Ismételve megirtuk már, hogy a jubileumi ünnepek milyen nagysikerűeknek ígérkeznek. Annyi idegen ritkán volt együtt városunkban, mint ezeken a napokon.

A „BÁCSKA” tárcája.

Hamis szemek.

Valamikor — nem is olyan régen —
 Hittem, biztam szemed tüzeiben,
 Az el nem múlt üdvösségben,
 A gyönyöröknek gyönyörében.

Mikor sugarát rám vetted
 S szívemet hogy feltöltetted,
 Úgy elfogta egy vágy utánad:
 A szerelem, mely benne támadt.

Nem volt egy perenyi nyugovása,
 Úgy vágyott rá, a boldogságra;
 S te csak szítottad, csak tüzelted,
 Te a szerelmét megszívteled...

Szegény szívem, nagy mámorában
 Hívé, hogy abban boldogság van;
 Ha bele néz szemed egébe,
 Hívé, hogy néz a mennyekébe!

Pedig ami onnan kilángolt,
 Az csak egy bűnös, csalfa láng volt.
 Csak hiúság volt, egyéb semmi,
 Mit néki kellett elszenezni.

Csali-csalfa szived bolondja
 Hogy ő volt, azt már elzokogta.
 Vigaszul benne új hit éledt:
 Nem hisz többet a lány szemének,
 Se égéknek, se éjszátéknak!

Szóllósi Jenő.

A DOB.

Elbeszélés.

Németül: Holzmann Ignác.

Forrón stútt le a nap a fehér, poros országútra, melyen az ezred, melyhez nem rég behivatam, több napi farszto hadgyakorlat után állomása felé haladt. Én századom végén haladtam, hogy a legénységet a hátramaradásban megakadályozzam. Oldalam mellett az utolsó szakasz parancsnoka haladt, egy szupás őrmester, ki bal zubbonyujján már a negyedik időntuli sávot viselte és kinek mellén a „Kriegsmedaille” mellett ott függött vörös-fehér szalagon az ezüst érdemérem.

Oldalvást, több lépésnyi távolságban, egy piszkos, rongyos koldusnó sompolygott a század mellett. Feje előre volt hajtvá, pillantása a földre irányítva és teljesen tompának, érzéketlennek látszott. De valahányszor megszólaltatta a század dobosa dobját, mintegy villamos ütéstől érintve, egyszerre felpattant, felemelte karjait és csettentett ujjjaival a levegőben, aztán forgott, mintha a táncteren volna. Emellett fekete bogárszemei mély, kellemetlen hatású lángban égtek, melyből félreismerhetetlenül az örültség beszélt.

A legénység fáradt és bágyadt volt és anélkül, hogy a lépésre és beosztásra valami gondot fordított volna, tovahaladt. És ha a dobos a rendesnél többször megütötte rézdobját, nem történt azért, hogy a században a lépést helyreállítsa, hanem hogy önmagának és az emberiségnek kedve teljek benne és hogy a szegény koldusnót ugrálni és táncolni lássa. Ha a dobolás utolsó zöreje végre elnémult, az megint apathikus helyzetébe merült és fáradtan, tekintetét a földre szegezve haladt a porban keresztül. A legénység durva gunyját és kagacását, mely a koldusnóknak már ismeretes lehetett, a szegény örült már hallani sem vélte. Eme táncoló nyomorult koldusnó képe fájdalmat gerjesztő volt és én szántam is őt. Milyen szerencsétlenség érhetette eme még fiatal nőt, hogy ily állapotba jutott? Miért csatlakozott éppen a katonához és miért hatott éppen a dobpergés oly izgatónak és felvidítónak e beteg némberre?

Őrmesterem úgy látszik eltalálta gondolatmenetemet. — Ez ezredkutyánk — mondá a szegény nőre mutatva — legényeink mind eme kevésbé hizelgő név-

vel illetik. Valamint néha gazdátlan kutyák csatlakoznak egy hadtesthez és ama kőnekből élnek, melyeket a katonák oda-odadobnak nekik és el sem űzhetők, úgy ragaszkodik e nő is ezredünkhez. Minden kivonuláskor már korán reggel kísér bennünket. Senki sem tudja, hol tölti az éjt és hol tartózkodik különben. Embereink gyakran adnak neki kenyeret, pálinkát vagy más élelmi szereket. Senkitől sem kér, senki sem hallotta még hangját, némának tartják, talán az is, de előbb nem volt az. Már gyakran csipte el a rendőrség és el is toloncolta hazájába, de mindig visszatér és mindig megtalálja az ezredet, bárhol is van állomáson. Már régen ismerem e szegény ördögöt; szerencsétlenségének történetét is ismerem. Ha tetszik, elbeszélhetem. Nem valami nagy dolog ugyan, de tán megrövidíti egy kicsit unalmas forró menetünket.

Beleegyeztem és az őrmester rövid, egyszerű szavakkal a következő történetet beszélte el.

Ez a nő egy dobos jegyese volt, ki a boszniai insurrekció idejében ezredünkkel szolgált és egy ittközvet alkalmával elesett, neveztük Lacinak. Ugyanabból a megyéből volt, amelyikből én; jól ismertem atyját, anyja cigányasszony volt. Laci bizalmas volt hozzám és elmondta katonáékhoz való önkényes belépését. 18 éves korában besorozták. Miután már ily fiatalon alkalmas volt, később sem kerülhetett volna ki a katonai szolgálatot. De szerencsétlensége úgy akarta, hogy ezrede már két hónap mulva a megszállott területre rendeltessék.

Miért lépett be önkényesen? Laci otthon egy szép lányt jegyzett el magának és nőül is akarta venni. A lány is szerette, de a nő nő marad, akár bársonyban, selyemben kacérkodik, akár pórruhában kint dolgozók a mezőn — jelleme, alapvonása mindenütt ugyanaz. Julcsa a maga nemében ép oly csinos, kacér cica, mint minden nembelije és ép oly kevésbé tudta, hogy mit akar tulajdonképpen, mint valamennyi Éva lánya. Hogy Lacit szerette, az előzményekből tudjuk. De férfit szeretni és őt nem kinozni, ah! azt nő nem teszi, még a parasztlány sem.

E szerint igen természetes dolog, hogy Julcsa Laci

A jubileumra érkező dalárdisták névsora a következő:

„Erzsébetfalvi polgári dalkör.”

Ziegler Béla karnagy, Mártonfi László könyvnyomdai tulajdonos, Vojtek János műszerész, Csató Zsigmond nyomdász, Essl Gyula magánhivatalnok, Weisz Miksa nyomdász, Gaál Lajos bádigos mester, Kovács Béla vegyész, Szentpéteri Kristóf asztalos, Pencz Gyula asztalos, Szedlacsek Károly szobrász, Lakatos Pal ács, Balint István asztalos, Matkovich Aladai nyomdajelölt, Niederreider Antal nyomdász, Wagner Antal nyomdász, Nyul Dezső nyomdász, Koldea János asztalos, Martin András asztalos, Karsay Kálmán asztalos, Kohn Armin asztalos, Hudecz Fülöp vasöntő, Kratochvil Nándor lakatos.

„Bezdimi olcsókori dalárda.”

Farkas Ferenc tanító, Sneller Ernő könyvkötő, Kuzmann Miklós segélyező, pénzt., Windheim Peter óras, Csirszka Kourád kereskedő, Kiss Sándor csizmadia, Jagodics Ferenc gépész, Benedek János asztalos, Oberreiter Ernő asztalos, Czifrusz János tanító, Bence Amórus postamester, Mutterer József cipész, Bogó Sándor fazekas, Straub Lajos nyerges, Eichner Károly csizmadia, Schneiderbek János kelmefestő, Nyárai Antal műszövesz, Straub Sándor műszövesz, Sulnics Károly cipész, Pfalcz Jakab r. k. telkesz.

„Törekvés” budapesti dalárda.

Weisz Ede m. áll. vasúti mérnök, Fillkom József és neje, Pálik Ferenc és neje, Dvorzacssek Ede, Szamkó István, Pechacssek Ferenc, Szalay József, Eller János m. áll. vasúti művezetők, Türner Antal, Hiki Ferenc és neje, Schweng Alajos m. áll. vasúti hivatalnokok, Fürst Kálmán m. a. v. művezető, Bukowy Károly m. a. v. tisztviselő és neje, Koller Károly m. a. v. tisztviselő és neje, Baranyi Gyula, Stodola János, Tamásy András, László Lajos és neje, Klich Károly, Varga József, Hoász Antal, Kaich Matyas és neje, Nekaniczki Antal, Takács József, Fejér Samu és neje, Weisz Miklós, Krisztek Leó és neje, Rumanek József m. a. v. műhelyi munkások, Körber József m. a. v. tisztviselő, Nagy József, Neumann Mór, Kerekes Szabó Kálmán, Heringer János, Koren József és neje, Scherer Ede, Kálas István, Klement Ferenc és neje, Papsz Imre, Nagy János, Mráz István, Lajos Kálmán, Mezey János és neje, Beck Károly, Lafferton Imre, Czigány Sándor, Hajósi János, Roth Jakab, Blum József, Spitzer Antal, Balkovics Endre, Fehér Béla, Accipitcz Lajos, Rauduska József, Rauduska Antal, Laczkovics Géza, Eck József, Szöllösy Károly, Besztera János, Krivényi Vilmos, Lovenrosen Károly, Berecz Lajos és neje, Pelesky János és neje, Soltész József, Schön Izidor m. a. v. műhelyi munkások, Dvoracssek Ede m. a. v. művezető, Novák Adolf m. a. v. esztergályos és neje, Stark Henrik karmester.

„Hódmező-Vásárhelyi dalárda.”

Jubasz Mihály árvaszéki elnök és neje, Kun Miksa ügyvéd és neje, Auspicz Jenő számtiszt és neje, Medveczki Vitéss Lajos főpénztári ellenőr és neje, Mócsa Károly takarékpénztári főkönyvvizsgáló, Császár Péter tanító és neje, Nagy Gyula tanító és neje, Gaál Dániel számtiszt, Soós János fogalmazó, Vörös Balint irnok, Hoffer Imre kiadó és neje, Szabó József irnok, Nagy Lajos lelkész, Egetó Imre tanító és neje, Vörös Imre irnok, Paulinyi Károly lelkész, Török István joggyakorló, Toldi László irnodatist, Szabó János számtiszt, Jubasz Ferenc irnok, Miklosicz Lajos tanító, Simon Jenő v. könyvelő, Bartha István pénztári tiszt, Gaál Miklós irnok, Dosits Elenér számvéző, Vetró Lajos Endre, Bányai Sándor tanár, Páterffy Gyula tanító, Péchy Károly irnok, Gregus Sándor fogalmazó és neje, Söfalvi József számtiszt, dr. Draskóczy Pál tisztviselő, Kmetty Károly számvéző és neje, Nagy Ernő jegyző, Vörös Lajos tanító, Klein Jenő joggyakorló, Kovács Mihály jegyző, Horovics Jakab tanító, Simon Lőrinc tanító, Kanitzer Sándor ügyvéd. — Hajdu Imre egyleti szolga.

irányában is egyszer közönyös lett és egy gazdag nagybátyja szerelmi vallomásait — ki látogatába jött hozzájuk — igen szívesen fogadta. De Lacinak vagy nem kellett volna magyarnak és félcigányvernek lennie, hogy itt trefát ertsen. Az ilyen annyit sem gondolkozik, mint a tyúk. Jól elverve a nagybátyám urat, forró fejével egyenesen a hadkiegészítő parancsuokosra rohant. Rövidre rá Laci saját ezredéhez volt besorozva és bekebelezve, aztán az újonctranszporttal az állomásba (garnizonba) ment. És amint mondtam, rövidre rá a megszólított területre küldöttünk.

Laci dobos lett. Mindenki, akiben cigányvér foly, dobos lesz, mert mindannyian zenei érzékűk van. Laci művész volt hangszeren, sőt fantaszta. A dobverők csak úgy ugráltak kezeiben és teste csak úgy illeszkedett a dobveréshez, mint a táncos.

Bevallotta, hogy a dobolás bizonyos kábultságba ejti. A sárgarézt-test vibráló zöreje, mely majd mélyen, majd magasan hangzik, szárnyakra ragadva viszi őt bajzába, drága pusztájába. Akkor olyat érez, mintha ott feküdne a hullámzó gabona közt, melyre a nap oly forrón lesit. A forró délben hallani véli az egymáshoz surlódó halmok zizegését, amit a rekkenő hőségben ide-oda ringanak... Almodik, almodik és látja a déli-bábot, a dél istennőjét, amint ennek halálessendjében a föld keblét kinyitja és a büszke ország minden elmúlt fenségét felidéri rövid déli uralmának ékítésére. Aztán a pusztá csendjén keresztül dobpergésként hangzik valami, mintha fegyvercsörgést hallana, mindig közelebb és hangosabban, a forró gomolyon keresztül szikrák és fénycsapok villámlanak; a földön mértföldnyit sürke árnyékok lebegnek, a talaj megrendül s Magyarország szabadságáért barcolók legiója közel feléje.

Aztán csakugy rezegnek a dobverők kezeiben és oly erővel és hathatósan esnek a zörgő hártára, hogy a legfáradtabb legénységet is felvillanyozza és a leg-feszesebb lépésre sarkalja. Valami poéta-féle rejtőzhetett a fiuban.

(Vége köv.)

„Ujvidéki dalárda.”

Bruck Ferenc igazgató, Hollós Lipót gimnáziumi tanár, Gunde Henrik gimnáziumi tanár, Metzinger Lajos polgári iskolai tanár, Winkle István sörgyáros, Korda József tanító, Györi László adóhivatali segéd, dr. Wagner Károly orvos, Rubman Zsigmond fakeskedő, Halász Jenő kir. törv. aljegyző, Keserő Balázs kir. törv. aljegyző, Mihálovits Dezső kir. törv. hivatalnok, Zorkóczy Lajos tanár, Kármán Géza kereskedő, Rohonyi Dezső városi tisztviselő, Mithermayer János városi tisztviselő, Tséts Kourád tanító, Uglyesits J. Milutin üzletvezető, Léh Jakab tanító, Bruck Ferenc tanítójelölt, Csura István kereskedő, Sigmund Károly rendőrbiztos, Kautz Imre szőlész, Lebrer Matyas tanító, Szkala Lajos városi tisztviselő, Fabriczy Samu tanító, Marczellovits Imre városi aljegyző, Hollós Lipótné, Hollós László, Pekló Béla építész.

„Kulai dalárda.”

Potezta Ferenc tanító, Mezey Zsigmond kir. közjegyző, Rémay Antal postafőnök, Haasz Mihály tanító, Sztójkovits György ügyvéd, Szakács Sándor községi aljegyző, Stampfer József tanító, Racz István adóosztály, Dorozsarevits Antal iparos, Egetó Ödön s. telekkönyvvezető, Zwipp Ferenc fakeskedő, Wittmann Gyula tanító, Andraska Matyas állatorvos és neje, Busz Dénes közs. segédjegyző, Manhold Kálmán gazdasz, Manhold Pál közs. segédjegyző, Fűrman Lajos tanító, Roth Flórián iparos, Keresztény Gyula jbir. aljegyző.

„Szabadkai dalgyűjtet.”

Gyelmis Gerő ügyvéd és neje, Muesi György banktitkár és neje, Takács Ede polg. isk. igazgató és neje, dr. Brenner József ügyvéd és neje, Kosztolányi Árpád főgymn. tanár, Kladek Mihály tanító, dr. Révfy Jenő orvos, dr. Schner György orvos, Krentzlein József föld-birtokos, Hochfelder József trvszéki jegyző, Festory m. a. v. tiszt, Deli Ferenc városi p. tiszt, Horvátovics Ernő bank főkönyvelő és neje, Csepella Tamás kir. adóosztály, Vály Gyula mérnök, Petres János tanító, Mérey Agoston főgymn. tanár, Pfalcz Jenő polg. isk. tanár, dr. Balogh Lajos ügyvéd, dr. Jó Aurél fszb. joggyakorló, Horváth Ödön városi tisztviselő, Németh Géza trvszéki jegyző, Milassin Andor városi tisztviselő, Vass Lajos m. a. v. tiszt, Antal József trvszéki jegyző, Ruprecht Sándor kir. adóosztály, Jakobesch Imre O. M. Bank tisztviselő, Vida Kálmán bank-főkönyvelő, Décsy Jenő gyógyszerész, Szilberleitner Ferenc gyógyszerész, Abrasits Antal p. i. tanár, Kerekes János kir. alügyész, Boros Ferenc trvszéki aljegyző, Ficzere Béla trvszéki jegyző, Pillér György képezdei tanár.

„Kalocsai dalárda.”

Moréza Árpád kir. törv. irodaigazg. telekkönyvvezető, Bernauer József fikepezdei tanár, Kollár János érseki irnodatist.

„Ujvidéki polgári magyar dalkör.”

Györi László, Uglyesits Milutin, Iuotay kereskedő-segéd, Elme István városi irnok, Maurits József vendéglős.

„Pécsi dalárda.”

Hoffer Károly egyházi karnagy, Schneider István tanfelügyelő, Vörös Nándor lelkész, Beberics Imre igazgató és Eghardt Károly zenetanár.

„Szegedi dalárda.”

Dr. Becsei Károly ügyvéd, Szakáll Lajos városi számvizsgáló, dr. Wodianer Sándor ügyvéd és Turócy Mihály ügyvédjelölt.

Estély Szemző Gyuláéknál.

Szemző Gyula és nejeének a bajai ut sarkán fekvő festői szép kertjét avatták fel nagy ünneppeljeséggel folyó hó 14-én, szombaton. Ez alkalomra Szemző Gyula és neje vendégeik látták az alább névszerint is felsorolt előkelő hölgyeket és urakat; a zomboriakon kívül megérkezett Szabadkáról főispánunk édes anyja, a házigazdának testvére, özv. Vojnits Lukácsné leányával, Bicskeyné Vojnits Máriaival.

Este 6 órakor az elegans fogatok egész raja robbogott végig a bajai uton a gyönyörű nyaraló helyhez, melynek finom izlésre való parkirozása, virágpártiejai s pompás feldíszítése mindenki méltó csodalatra ragadott. A nyaraló a legkényesebb izlést is kielégítheti s díszére válnék bármely elsőrangú üdülőhelynek is. Még fokozódott az elragadtatás este, mikor a rondón levő szökőkút körül meggyújtották a különböző színű „világ”-okat.

A társaság 7 órakor együtt volt, vacsoráig tarsalgásba elegyedett, társasjátékokat folytatott és sétatáncgyerment élvezett: csapón levő pompás sör étvágygerjesztő a kintinó vacsorához. 9 óra felé a társaság asztalokhozült s élvezte a Dobos által készített pompás halpaprikást s egyéb remekeit a konyha-művészetnek; érmelléki és villányi borok, valamint kintinó pezsgő villanyozta fel a fiataloságot a táncra, mely asztalbontás után csakhamar kezdetét vette.

Ejféltör az általános kedveltségnek örvendő confetti és serpentin-dobálás vette kezdetét, általános jókedv és vígság közepette.

Főlégség szép idő is kedvezett s a társaság csak a reggeli órákban oszlott szét.

A páratlan szíveségű háziasszony és házigazda kedvessége és előékenysége egyenesen elbűvölte a jelenvölvöket.

Az estélyre meghívottak névsora a következő: Asszonyok: Ambrozovits Milési, Balogyi Ernőné, báró Bibra Frigyesné, özv. Bratyevacsikyné, Drescher Edéné, Fernbach Károlyné, Fernbach Péterné, özv. Gartner Eulália, Gozdu Elekné, Hetteszheimerné, Horváth Akosné, Körmendyné, Karácsonné, Mihályiné, Partosné, Radányiné, Radicsné, Schlagerterné, Szemző Istvánné, Szemző Dezsőné, Szemző Jánosné, Szemző Gyuláné, Vukicsévs Katinka, Vojnits Lukácsné, Zakó Milánné, Zakó Istvánné, Zakó Olga, Czvetkovitsné, Michels Jozefa, Bicskey Vojnits Mária.

Leányok: Körmendy J., Lallosevits Jelka és Jolán, Mihályi Irma, Mihailovits Szanda, Szakáll Margit.

Uruk: Balogyi Ernő, br. Bibra Frigyes, Danninger Ádám, Drescher Ede, Deák Zsiga, Fejér Gyula, Fernbach Károly, Fernbach Péter, Gergurov Milán, Gozdu Elek, Gyórfy Géza, Gyurisits György, Grünert Samu, Hetteszheim Henrik, Horváth Akos, Kardos Kálmán, Körmendy Gyula, Karácson Gyula, Kuluncsits Gusztó,

Mihályi János, Nikolits György, Nagel Máté, Partos Gyula, Radány Péter, Schlagger Gyula, Schmidt Gusztáv, Siskovits Tamás, Szemző István, Szemző Dezső, Szemző Gyula, Thurszky Jenő, Valtér Nándor, Vojnits István, Vuits János, Vukicsévs Péter, Zakó Milán, Zakó István, Czedler János, Czvetkovits Péter, Pribil Ernő.

Fiatal emberek: Alföldy Árpád, Bakó Elek, Bikár Nénád, Birvalszy Péter, Falcione Árpád, Frank Mihály, Falcione Lajos, Ast Vince, Gerentsér László, Halász Gyula, Körmendy Imre, Karácson Gyula, Lukács Sándor, Lederer, Molnár, ifj. Partos Gyula, Rohonczy, Szemző Gyula, Szemző Károly, Tárczay István, Thurszky Zsiga.

Ujdonságok.

Öfelsége születésnapja. Holnap, szerdán van öfelségének a magyarok királyának születésnapja. Ebből az alkalomból az összes helybeli templomokban ünnepélyes isteni tszelet tartatik, a melyen megjelennek az összes hatóságok, hivatalok és a katonaság.

A budai új szerb püspök. A folyó hó 11-én Karlócán megejtett püspökválasztásnál a gör. kel. szerb püspöki kar a bajai születésű Bogdánovics Luciant, szentendrei archimandritát és jelenlegi budai püspöki helynököt választotta meg budai gör. keleti szerb püspökké.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Máté Gyula ceglédi kir. járásbírói joggyakorlót a palánkai kir. járásbíróhoz aljegyzővé nevezte ki.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Doronelly József miskoci kir. adóosztályt a zombori kir. adóhivatalhoz adóhivatali segédévé nevezte ki.

Athelyezés. Az igazságügyminiszter Csernyánszky Sándor hódásági járásbírói aljegyzőt a nagy-kikindai törvényszékhez helyezte át.

Hírek az érseki egyházmegyéből. Maison Jeromos alszerpap kinevezetett az érseki irodába kiegészítő iktatónak.

Elöléptetés. Eszes Menyhért zombori posta- és távirás-segédet kinevezetett tiszté a X. díjosztály 800 frtos fokozatába; Szeitz Géza segédiszt elöléptett a XI. díjosztály 600 frtos fokozatába.

Dispenczió. Miután Szt. István első apostoli királyunk nagy ünnepe az idén péntéki napra esik, öccellenciája a kalocsai érsek azon napon a bójt alul felmenteni kegyeskedett katolikus hiveit és megengedte, hogy azok huseledelekkel táplálkozhassanak; kötelességüké tette azonban, hogy e helyett előző napon, vagyis csütörtökön magukat a huseledelektől megtartoztassák.

Névváltoztatás. Kiskoru Roth György ceglédi illetőségű szabadkai lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel „Szökő”-re változtatta.

Pályázat. Pályázat van hirdetve a zentai adóhivatalnál adóosztályi állásra.

Tűz. Topolyán e hó 13-án Szkolai Döme házában tűz ütött ki. Egy kazal szalma gyulladt meg. A szalma elégett, ennél nagyobb kár azonban nem történt, mert a tűzoltók rögtön a helyszínén termettek és a tüzet lokalizálták. Nagy szerencse, mivel a nagy hőségben a közelben levő épületek ha tüzet fogtak, nagyobb szerencsétlenség támadt volna.

Próba-bal. Folyó évi augusztus hó 14-én sikerült táncmulatságot rendezett a Vadászúrt termében a Landau Lázár táncanfolyamát látogató ifjuság. Az estély kezdetét a táncvizsga vette igénybe, melyen a jövendő bal-királynok bámulatra méltó ügyességgel léptek fel. A műsor minden pontját megérdemelt tapsvihar között kellett megismételni. A vizsga befejeztével megkezdődött a tánc és kifogyhatatlan jókedvvel tolt hajnalig. Az éj a rózsás ifjuság lelkében álmut tárgyának, a jövendő első balnak halvány képet kamagya vissza. A kép csak halvány, mert a mulatságot rendező Landau nem gondoskodott kellő világításról, sem megfelelő zenekarról, melyet az estélyen megjelent nagyrészt válogatot közönség méltán elvárhatott volna. Így csak a megjelent bájos táncosnok érdemének tudható be, hogy csak a hajnal pirkadása vetett véget a kedélyes mulatságnak.

Az árviz. A közönség megnyugtatóására közölbetjük, hogy bár még a védelmi munkálatok folynak, a veszedelem már elmúlt. A víz apad s nemokára a reudes medrébe tór vissza. Hirt adtnak a bajai gátszakadásról. Mint most értesültünk, Baján az ár 88 fő és 28 melléképületet öntött el. A mentési munkálatokat sikeresen végezték, úgy, hogy emberéletben kár nem esett. A hajléktalanokról azonnal gondoskodtak.

Gyászhir. Vettük a következő gyászjelentést: Alulírottak mélyen szomorodott szívvel jelentik a felejtethetlen férj, atya, após és nagyatanyáik id. Kollár Antal könyvkereskedőnek folyó hó 11-én reggel 2 órakor, életének 73-ik, boldog házasságának 47. évében, rövid szenvedés után történt gázós elhunytát. A boldogultnak hült teteme folyó hó 12-én d. u. 4 órakor fog a szt. Rókusról címzett sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozat pedig folyó hó 13-án reggel 7 órakor fog a helybeli plébánia-templomban az Urnak bemutattni. Baján, 1897. augusztus hó 11-én. Áldás és béke poraira! Özv. Kollár Antalné szül. Hermsdorf Jozefin mint neje. Kollár Ágoston, Telegdy sz. Kollár Katinka, özv. Ferdinándné sz. Kollár Teréz, ifj. Kollár Antal, dr. Kollár Győző mint gyermekei. Telegdy Károly mint veje. Kollár szül. Krause Anna, Kollár szül. Hoffer Melanie mint menyei. Telegdy Géza, Ferdinánd Béla, Böske, Anna, Kollár István, Ilona, Gizella, Vilma Kollár Aurel, Zoltán, Dezső mint unokák.

Katonai pótlóvak vásárlása. A m. kir. kecskeméti 4-ik honvédszászrezred parancsnoksága tudatta a vármegye lötenyészbizottmányával, hogy az ezred részére f. évi szeptember hó második felében 60 drb oly teljes koru nyereg alá alkalmas pótlóvak fog megvetetni, melyek az 5-ik évben vannak és a 7-ik évet még tul nem lépték, a jövő 1898-ik évi január hó 1-től pedig 150 drb pótló kerül felváltásra és ezek közül, ha rendkívüli fejlődésük és minden tekintetben megfelelők, a 3 1/2 és 3 3/4 éves lovak is elfogadhatnak. E körülményről oly felhívással értesíti a vármegye lötenyészbizottmánya lötenyész bizottmányunkat, hogy mindazok, akik a minőséghez képest 325 frtos alkalmas árban hajlandók volnának katonai szolgálatra alkalmas lovakat előállítani, úgy ebbeli szándékukat mielőbb jelentésk be közvetlenül a kecskeméti 4-ik honvédszászrezred parancsnokságának.

Autonomiái szervező kongresszus viselővé Latinovits G.

Garázdálkór hármán a garáza szarica táblát dézsmalet kukorica sítésélez. Kanurits Dusan helytesen jól le is szírt sehogysem tetszett a öt s botokkal annyira halállal vívdők. A viz

Tűzifa-száll nácsa közhírre teszi. évi idényre szükséges biztosítása iránt a jú 1897. évi augusztus a a városház tanácsstermindazok, kik szállítást folyó 1897. évi augusztus óráig Vukicsévs Péter zottság elnöke kezén tartkoztak feltételek a hivatali helyiségben.

Dadogók és zombori állami főgymn. a beszédhálkában szent Ferenc, a beszédgyógyász. vallás és közoktatás. sz. rendelete értelmét tart. Beiratási díj 1 naponként, vasárnap Jelenkezhetni a főgymn. délelőtt, megjegyezve tizenkét beszédgyógyász.

Földadó. Zomteszi, hogy a m. kir. sített 1897. évi földad. 44. t. c. 16. §-ában adóügyi osztálynál s. vagyis 1897. évi aug. 24-éig bezárólag leendő kitételek azon figyelmezik a fentemlített felosmel már a mult évben tételének napját, b. z. jegyzékben megállapítottavattak meg, adótar. történet bejegyzését köv. a város polgarmester.

Országos rab rabbi-gyűlés volt Buda elhatározta azt is, hogy szövetséget. A terv a gyűlés jegyzőkönyvének alatt egyetlen lepesté vették az ügyet újabb tus 24. és 25-én Konanek egyetlen tárgya a.

Párisi nemze rosok figyelmébe ajánlalkalmi és amelyből párisi nemzetközi kiállítás ügynökök olyfontottak számukra, csak is ment a dologba, a tervezett nagy párisi Megvilágosodvány állás értéketlen díjaért tésére, a szegedi iparos és iparkamarához ford megtesz, hogy a megfog az irásaitak. Jó lesz, ha jelentkeznék a kamaragyakait Párisba, a tele melynek a kitüntetéségarast sem érnek és akinek kisebb gondja is jelyény értékű cífraságye.

Eljegyzés. D.

Műkedvelői ol

ság 1897. évi auguszt. degló helyiségében jöte rendez. — Misor: I. s ifjuság ennek. II. V. násban. Irta Murai K. Csepella Balint. Márta Nelli unokahúza. Lakat Stumpfögger Marci. Lapella Mariska k. a. II. ifjuság.

Tűz. O-Becséről a toronyór tűzet jelzett. Boldizsar szalmakazalja gyorsan megjelent tűzoltógyorsasággal megfékezte egy hármas része éget az égő résztől és így a volt biztosítva. A tűz o. miert is a szigorú nyom.

Színészet O-B 24-én kezd meg Pesti szini előadásait. Pesti volt már O-Becsén és a gedését vívta ki.

Pórlt jart utó tojásszedő tojásokat vitt Szabadkára: Zobnatica ma édes pénzt vagy e szepent polgártársunk a jesen az utonálól rend. préda reményében neki kimotózták, de sajnalatt konstátálnók, hogy ez legalább is nem jó. Lukácsnak összes kézspe a zsványok pénzszomját krt magukhoz vévén, tov.

A szabadkai sport-egylet érdemes műbizottság szorgoskodik. rést Szabadka városa, a

Autonomiai választás. A kath. autonómiát szervező kongresszusra a bajai kerületben világi képviselővé Latinovits Géza választott meg.

Garázdálkodó suhancok. Három jómádár, hárman a garázda suhancok közül vasárnap egy kukorica táblát dézsmáltak meg s nosza neki láttak a lopott kukorica sítéséhez. Elvezették a kukoricás gazdája, Kanurits Dusan helybeli bent megzavarta s természetesen jól le is szidta őket. A garázda suhancoknak sehogysem tetszett a gazda erélye s később meglettek őt s botokkal annyira agyba-főbe verték, hogy most a halállal vívódik. A vizsgálat folyik.

Tűzifa-szállítás. Zombor szab. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a város részére 1897-98. évi idényre szükséges 940 köbméter tölgy hasáb tűzifa biztosítása iránt ajánlat utján verseny tárgyalás folyó 1897. évi augusztus hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor a város ház tanácsstermében fog megtartatni. Felhívtnak mindazok, kik szállítani hajlandók, hogy ajánlataikat folyó 1897. évi augusztus hó 26-ik napján délelőtti 10 óráig Vukicsévs Péter tanácsnok, mint kiküldött bizottság elnöke kezéhez nyújtsák be. A szállításra vonatkozó feltételek mai naptól Vukicsévs tanácsnok hivatali helyiségében a hivatalos órákban betekintheők.

Dadogók és hebegők tanfolyama. A zombori állami főgymnasium igazgatósága tudatja, hogy a beszédhibákban szenvedő tanuló ifjúság számára Kende Ferenc, a beszédfigyatekosok oktatására képesített tanár a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter 5640/1897. sz. rendelete értelmében (szept.—januárig) tanfolyamot tart. Beiratási díj 1 frt, tandíj 20 frt. A tanfolyam naponként, vasárnapot sem véve ki, egy órában tart. Jelentkezhetni a főgym. igazgatóságánál mindennap délelőtti, megjegyezvén, hogy e tanfolyam legfeljebb tizenkét beszédfigyatekosból állhat.

Földadó. Zombor sz. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a m. kir. pénzügyigazgatóság által érvényesített 1897. évi földadó felosztási jegyzék az 1883. évi 44. t. c. 16. §-ban foglalt rendelkezés alapján a városi adóügyi osztálynál 8 egymásután következő napon át, vagyis 1897. évi augusztus hó 17-től augusztus hó 24-ig bezárólag leendő betekintés végett közszemlére kitétetik azon figyelemre, hogy: a) azon adózók, kik a fentemlített felosztási jegyzékben tárgyalt adónemmel már a múlt évben meg voltak róva, a jegyzék kitételének napját, b) azon adózók pedig, kik a felosztási jegyzékben megállapított adóval a folyó évben első ízben rovatnak meg, adótorozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt felszólamlásaikat a város polgármesterénél előterjeszthetik.

Országos rabbi-szövetség. Két évvel ezelőtt rabbi-gyűlés volt Budapesten, a mely a többek között elhatározta azt is, hogy megalakítja a rabbi országos szövetséget. A terv azonban mindeddig az ideig csak a gyűlés jegyzőkönyvében volt meg, a létesítésre két év alatt egyetlen lépést sem tettek. A dunántúli rabbi vettek az ügyet újabb időben a kezébe s most augusztus 24. és 25. én Komáromban gyűlést tartanak, a melynek egyetlen tárgya a szövetség megalapítása lesz.

Párisi nemzetközi zugkiállítás. Az iparosok figyelmébe ajánljuk ezt a közleményt, mely igen alkalmi és amelyből hasznót lehet húzni. Egy 1897. évi párisi nemzetközi kiállításra toboroztak kiállításokat élelmes ügyvivők olyformán, hogy nagy díjakat biztosítottak számukra, csak potom 125 frt. Sok iparos bele is ment a dologba, azt gondolván, hogy az 1900-ra tervezett nagy párisi nemzetközi kiállításról van szó. Megvilágosodván azonban, hogy csak egy ideig zugkiállítás értéketlen díjakat köteleztek magukat 125 frt fizetésére, a szegedi iparosok közül többen a kereskedelmi és iparkamarához fordultak, mely minden kísérletet megtesz, hogy a meggondolatlan aláírók vissza kapják az irásaikat. Jó lesz, ha a kerületből a többi aláírók is jelentkeznek a kamaránál, mielőtt még elküldenek tárgyaikat Párisba, a teljesen magánjellegű zugkiállításra, melynek a kitüntetései nemhogy 125 frt, de huszöt garast sem érnek és legkevesebb a magyar iparosnak, akinek kisebb gondja is nagyobb, semhogy ilyen kottilion-jelvény értékű cífrásokra pályázzon nagy költséggel.

Eljegyzés. Dr. Berkes Zsigmond ügyvéd eljegyezte Haberfeld Regina kisasszonyt Zomborban.

Műkedvelői előadás. A bacs-bresztováci ifjúság 1897. évi augusztus hó 22-én a közönségi nagyvendéglő helyiségében jótékony célú műkedvelői színi előadást rendez. — Műsor: I. Isten dicsőítése (ének) éneklő az ifjúsági énekkar. II. Virágakadás, vigjáték egy felvonásban. Irtá Murai Károly. Személyek: Kovács Péter, Csepella Balint, Marta neje, Kvanduk Mariska k. a. Nelli unokahuga, Lakatos Teréz k. a. Ödön unokaöccse, Stumpfögger Marci. Laci, Michler Boldizsar. Kati, Csepella Mariska k. a. III. Gondfűző (borda) előadja az ifjúság.

Tűz. Ó-Becséről írják: Pénteken este 10 órakor a toronyor tűzet jelzett. A szerűs kertekben égett Kőmives Boldizsar szalmakazalja. Az idején észrevett tűzet a gyorsan megjelent tűzoltóink bántulatos ügyességgel és gyorsasággal megfékeztek, úgy, hogy a kazalnak alig egy harmad része éget le, míg a többi sikerült levágni az égő résztől és így megmenteni. A szalmakazal nem volt biztosítva. A tűz okát gyújtogatást gyanítanak, miért is a szigorú nyomozás megindított.

Színészet Ó-Becsén. Ó-Becsén augusztus hó 24-én kezd meg Pesti Ihasz Lajos 12 bérletre tervezett színi előadásait. Pesti Ihasz Lajos ezelőtt 5—6 évvel volt már Ó-Becsén és akkor a közönség teljes megalapítását vívta ki.

Pórnál járt utonállók. Lukács Lajos topolyai tojásszedő tojásokat vitt be a múlt hét folyamán kocsin Szabadkára; Zornatica szállásnál két jómádár megmáda és pénzt vagy életet kiáltással reátamadt. Megszéppent polgártársunk megállítván lovait, önmagát teljesen az utonállók rendelkezésére bocsájtotta. Ezek a jó préda reményében neki estek, minden zsebét lehetőleg kimotózták, de sajnalattal vegyes lemondással kellett konstátálniok, hogy ez egyszer nem jó helyen, vagy legalább is nem jó alkalommal tapogatódtak, mert Lukácsnak összes készpénz készlete 50 krból állott, ami a zsványok pénzsomját korántsem elégitette ki. Az 50 krt magukhoz vévén, további utjára bocsájtották.

A szabadkai sport-egylet folyó hó 21. és 22-én rendezi országos versenyét. A rendezés körül a sport-egylet érdemes művezetője és a versenyt rendező bizottság szorgoskodik. Múltán érdemel azonban elismerést Szabadka városa, a mely az ügybuzgó és elismere-

gyletet határozottan támogatta mindig és támogatja most is, midőn a versenyek számára új s a modern igényeknek teljesen megfelelő verseny pályát állított fel nagy áldozatokkal. A versenyek iránt nagy az érdeklődés. Mindenfelől tömegesen érkeznek nevezések s a sport férfiak mintha emelni akarnák a versenyek fényét imponáns számba való megjelenésük által, nagy érdeklődéssel kéri a szépnek ígérkező versenyek feltételeit s küldik be részvételre való nevezésüket. A versenyek között számos oly versenyem van, a mely tiszteletdíjjal is díjazva van az arany stb. érmeiken kívül. Es pedig: az I. számú Országúti kerékpárversenyre (Bezdan—Palics 85. klm.) honvédelmi m. kir. miniszteriumtól; az 5. számú Lawn-tennis versenyre. Piukovits József országgyűlési képviselő, egyleti elnöktől; a 7. számú 1000 m. futásra, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumtól; 13. számú Vivó-versenyre, Szemző István nagybirtokostól; a 14. számú Kerékpárversenyre (5000) a szabadkai sport egylettől; a 18. számú Magyar ötös mérkőzésre a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumtól; a 20. számú Nyújtó és magasugrásra a „Magyarországi torna-egyletek szövetségétől“. Ugyancsak itt említhető meg, hogy az ellenőrző közeg a „Magyarországi torna-egyletek szövetsége“ is képviseltetni fogja magát és mint értesülünk Berzeviczy Albert, valóságos belső titkos tanácsos a szövetség elnöke, személyesen fog megjelenni versenyezni. Nem csnda tehát, hogy ily körülmények között a törekvő fiatal egylet már előre kinyerte a nagy-közönség elismerését, a mely sohasem vonta meg szimpáthiáját oly intézményektől, melyek zászlójára e három szó van felírva: „Épség, Erő, Egyetértés.“ (E. E. E.).

Ejjegyzés. Répits Ferenc helybeli könyvnyomdász gépmester folyó hó 8-án eljegyezte Kiss Mariska kisasszonyt.

Műkedvelői előadás Szt-Tamason. Szt-Tamásról írják: E hó 8-án tartotta meg a magyar olvasókör kerthelyiségében a szt-tamási tanuló ifjúság és a dalárda bangversenyyel és műkedvelői előadással egybekötött jótékony célú táncmulatságát. Ezen fényes és dalahezes estét ilyenné a dalárda szép és harmonikus dalával és a tanuló ifjúság az általa előadott „Liliomfi“ c. vigjátékával tette. A szereplők közt első sorban ki tünnek azok a hőlejek, kik bátor föllépéseikkel ragadták magukhoz a közönség figyelmét és juttatták nagy élvezethez. Így Roginer Mariska, Ivánovits Flóra, Ivánovits Katica és Teleki Juliska kisasszonyok. A férfiak u. m. Kecskes Sándor, Vondra Béla, Kempel György, Roginer Gyula, Domonkov Vilmos, Rapp József és Pongrácz Sándor szintén oly biztosan játszottak szerepüket, hogy a közönség nem tudta eléggé tetszését nyilvánítani. Feltűntettek: Császka György érsek 5 frt, Molnár Fabián 1 frt, dr. Scherer N. (Ó-Verbász) 1.50 frt, Leszkovics M. (Verbász) 1.50 frt, dr. Réve János (Zenta) 1 frt, Veinrich N. (Szeghegy) 50 kr, Vondra Ferenc 30 kr, Guzsela István 30 kr, Spekli Bertalan 20 kr, Kadvány Mihály 50 kr, Major Károly 40 kr, Roginer Sándor 20 kr, Fülöp József 80 kr, Vondra Lajos 50 kr, Vad András 30 kr, N. N. tanár 50 kr, Vad Lajos 10 kr, André Géza 50 kr, Ivanits Izidor 1 frt, Barakovics Lajos 1 frt, ft. Matoss Janos 50 kr, Kvist Dániel 50 kr, Popovics V. 2 frt, Zagorica N. 1 frt. Egy vig tarsaság 1.10 frt. Fogadják e helyen egyszerűs mind közönségnek a feltűntetők szives adakozásáikért a jótékony célra.

Tiszába fut. Theisz István 17 éves zentai legény a múlt héten lovat uszatott a Tiszában az Eugen sziget mellett, de valahogy lemaradt a ló hátáról. Kűzdött egy ideig a hullámokkal, végre elmerült s nem is jött föl többet. A balások mindez ideig nem akadtak hullájára. A szerencsétlenül járt legény apjának kérelmére a rendőrkapitányság megkereste a tiszamenti közsegeket, hogy a hullát vigyázzák és netáni kifogását Zenta város rendőrkapitányságánál jelezni sziveskedjenek.

Szülők figyelmébe, Ribiczey Béla megyei árvászeki tölök tanulókat teljes ellátásra elfogad. Szöntai utca 124. sz. alatt.

Értesítjük a közönséget, hogy dr. Balogh Ernő ügyvéd, lapunk szerkesztője, folyó évi szeptember hó 1-től ügyvédi irodáját és a „Bácska“ szerkesztőségét a Hameder-féle házból a Jókai téren levő Pilaszánovits-féle (volt csendőrlaktanya; „Pokol“ vendéglő mellett) saját házába helyezi át. Ez uton is felkéri lapunk szerkesztője a közönséget, hogy szeptember hó 1-től kezdve az új lakásban sziveskedjenek őt felkeresni, a kik akár mint ügyvéd, akár mint szerkesztővel értekezni óhajtanak vele.

CSARNOK.

A biciklista.

(Eredeti skic).

Pemete Pál állandó díjnok volt Hegyes-Halmos vármegyénél. Az „állandó“ szó itt nem azt jelenti, mintha ő örökös díjnok lenne, hanem azt, hogy volt mögötte még egy kategóriája a díjnokoknak, a kikre ő csak úgy félvállról tekinthetett, mert azoknak a titulusukban nem volt meg az „állandó“ szó. Ő tehát egy lépéssel közelebb volt már az irnoksághoz, mint a nem „állandó“ kollégái.

Pemete Pál állandó díjnok urhoz beállított egy vigé, a ki bicikliben utazik, természetesen biciklin. Pemete Pál állandó díjnok urnak nagyot dobant a zive, mert már régen álmódzik a fényes drótparipáról. Mi természetesebb tehát, minthogy Pemete Pál ur megalkudott. Egy hét mulva jön a bicikli, utánvált mellett, fizet 25 frtot és azután havonta fizet 10—10 frtot. (A diurnuma 24 frtra rugott havonta, tehát 10 frtot könnyen tehet félre biciklire).

És megjött a gép. Estefelé került haza a vasutól és Pemete Pál ur egész éjjel nem tudott aludni. Mind-egyre csak arról gondoskodott, hogy milyen büszkén fog ő azon a csillogó masinán ülni, hogy megbámulják és hogy megirigylék majd őt mások; sokan, nagyon sokan irigylék meg, mert nagyon sokan vannak ám, akiknek nincsen biciklijük. Milyen szerencsétlen halandók is azok, akiknek nincsen biciklijük! Hiszen azok

nem tudják, hogy mi az a boldogság! Szinte szánakozva gondolt a többi „állandó“ és nem állandó kollégáira, az irnokokra, az irodáigazgatóra, számvévrőkre, sőt az alispánra is, mert nekik nincsen biciklijük. Milyen tekintély lesz ő ezután ezeknek a szemében, ha majd egyszer-kétszer karbatett kezekkel, avagy csipőre tett balkézrel meg-megnyomva a bicikli csengőjét, büszkén elkarikázik mellettük a nélkül, hogy köszöntené őket. (Mert a bicikliről nem szokás köszönni. Csak úgy félvállról kell oldalt pillantani a szánuadó gyalogjáróra). Szentül meg van győződve Pemete Pál ur, hogy az alispán személyesen bepillant az irodába és úgy fog gratulálni a művészi biciklizéshez. Mert csak nagy dolog ám az: egyik kezét csipőre tenni és csak a másik kézzel kormányozni a repülő gépet és ami fő: le nem esni. A főszámvévrő, meg a többi számvévrők kétségkívül együtt fognak legközelebb sörözni vele.

A nem „állandó“ kollégák ábitattal néznek az ő magas tekintélyére és az utcán illő alázattal fogják őt megstívegelni; a valóságos kollégák meg panaszkodni fognak fölötté, hogy Pemete Pál ur kerüli őket. Igaz, hogy kerüli, de hiszen ő csak külön ember mint a többiek! Hogy ő egyelőre csak állandó díjnok, arról nem tehet. Bizonyosra veszi, hogy mihelyt irtésedés lesz, az alispán maga kínálja meg őt a lajstromzói, kiadói, al-számvévrői stb. állásokkal. Egyelőre azonban csak állandó díjnok.

Reggel szokása ellenére korán kelt föl. Föl sem öltözött, hanem az ágya mellett pihenő gépet kivitte az udvarra. Próbálgatta, próbálgatta, de csak nem akart menni a dolog. Hja, nehéz is megtanulni a biciklizést, nem holmi pi-pogya mesterség az! De majd meg, majd holnap, holnapután... Mikor egyszer alaposan elvagdótt és alaposan fölverte a ballábát, akkor aztán beállította megint a biciklit a szobába és az öltözködéshez látott.

Öltözködés közben is arra gondolt egyre, hogy ő milyen nagy sportember lesz. Ő már most is határozottan különb ember a többinél. Rendel külön bicikli-ruhát is, térdig érő nadrágot, fekete harisnyát, lakk — igen lakk — cipőt, nagy szalag csokorral; most már hiteleznek ő neki ennyit, majd kifizeti — részletfizetésre. Akkor aztán a napokban levéteit magát: Állva, egyik kezében lovagló-ostort tartva (mert ennek is kell lenni), a másikkal a biciklire támaszkodva. Aztán másik fölvételnél a biciklin ülve, balkéz a csipőn, szájjában cigarettával. Ő határozottan különb ember mint a többi, aki nem sportember. A fenyképész a képeket kiteszi a kirakatába és a publikum megbámulja őt; lányok, asszonyok gyönyörködve nézik. Természetes, hogy a kiteendő fotográfia egyik sarkára sajátkezü aláírását teszi, vastag krikssz-krakszszal odairva, hogy: Pemete Pál. A többi fotográfián ilyen se lesz és ő ezzel is különb lesz a többinél.

E közben Pemete Pál ur felöltözött. Odakünn nap-sugaras tavaszi reggel volt, de azért Pemete Pál ur a nadrágját magasan fölgűrte, mert ő sportember. Es elindult a hivatalba. A járása is egészen más lett. A lábait keményen rakta le a göröngyös járdára és járás közben karjait mereven félkörbe hajlítva olyanféleképp tartotta, mintha egy fazéknak a két füle lettek volna. Igen természetes, a járásban is nyilvánulni kell annak, hogy ő nem közönséges halandó, hanem hogy ő: sportember.

Pemete Pál ur ezután mindig így járt. Az utca népe megbámulta őt és ő kéjelgett az ő hirtelen támadt nagyságában.

Pemete Pál ur pár nap alatt megtanult biciklizni. Megtanították a sport testvérek. Egy hét mulva ment ki először a városba. Felénk moztogt ugyan a gép, de azért Pemete Pál ur úgy érezte, hogy amerre elhalad, mindenütt sóvár szemekkel nézik, mindenütt gyönyörködnek benne és irigylék őt.

Két hét mulva már az ideálja ablaka alatt is mert elkarikázni; most már tökéletesen meg, tehát nem kell félnie, hogy blamálja magát. Teljes erővel hajtja a gépet és előre készül rá, hogy közel az ablakhoz majd karba teszi a kezét. Mikor tehát odaér, vagy husz lépéssel előbb elereszti a kormányt, kissé fölemeli a két karját, de — uram istén — a bicikli megmozog és Pemete Pál ur a milyen hosszú, úgy vágódik el az ablak alatt. Eppen az ablak alatt! A bicikli meg tőle balra vagy őt lépésre hevert a kocsiuton. Első dolga volt fölpillantani az ablakra. Igen, „ő“ abban a pillanathban kelt föl az ablaktól és a függöny mögé bujt. Tehát meglátta.

Pemete Pál ur sántítva lépegetett és kézen vezette haza biciklijét.

Szentül megfogadta, hogy a még művészi tökélyvel nem viszi a biciklizést, az alatt az egy ablak alatt el nem karikázik. Addig talán ő is elfeledi ezt a kis szencsétlenséget.

Ezután csak egyszerű szolid kirándulásokon vett részt és szerényen tartózkodott minden bravurozástól.

A hó végével, a mikor a hivatalban kifizetik a napidijakat, Pemete Pál urnak levontak öt napot, mert ennyi teljes napra rugott a mulasztása. Ő azok a burokrata főnökök, semmi hajlamuk nincsen a sport iránt! Aztán jött a szabó, jött a suszter, fotográfus, jöttek a feketeharisnya számlájával, jött három pincér, mosóné stb. stb. Pemete Pál ur alig tudott szabadulni a körmeik között.

Hanem azért ő megmaradt sportembernek. Az ilyen apró akadályoktól nem ijed meg egy igazi sportember. És a biciklinek tovább is foggott a kereké, míg végre a következő hó végével beállit hozzá a végrehajtó és az egyetlen lefogalható dolgot, Pemete Pál ur minden kincsről, a biciklit elviszik. Igen, Pemete Pál ur a 10 frtos rátákról is megfellekedett.

Pemete Pál ur hosszú ábrázattal távozott hazulról. A hivatalban egy ukazzal fogadták: ebben a hónapban sokszori komoly figyelmeztetés dacára is 8 napot mulasztott, tehát el van bocsájtva.

Szegény Pemete Pál ur!... Azóta a nadrágja nincsen fölgűrve és a karját sem hordja fazékfüle módjára.

Pemete Pál ur megszűnt sportember lenni.

Piktor.

Felolós szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

kös- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

